

ZIMBAKIDS VZW

Zij aan zij met zuster Mercy en haar weeskinderen in Zimbabwe

Zuster Mercy Mutyambizi met een aantal kleuters, die nog niet op school gaan. © Zimbakids vzw

In en rond hoofdstad Harara heeft Shungu Dzevana Trust honderden kinderen onder haar hoede. Sinds 2008 staat het Vlaamse Zimbakids mee in voor hun schooluniformen, de groenten op hun bord en de warme aanwezigheid van opvoedsters.

Jozefien VAN HUFFEL

Wie zich over weeskinderen ontfermt, heeft geen krant of televisie nodig om te weten hoe het gaat met de economie. Crisismomenten uit zich immers steevast in nieuwe aanmeldingen. En bij het project van zuster Mercy in Zimbabwe zijn dat er de jongste weken weer meer. „Sociaal werkers brachten zelfs een baby van drie dagen binnen”, zegt Natalie D’HAENE van Zimbakids. „Die was gewoon achtergelaten op straat in de stad.”

Bijna een kwarteeuw geleden, op een winderige en koude dag in april 1992, wandelde een nog jonge zuster door de straten van diezelfde stad, de Zimbabweaanse hoofdstad Harare. Zuster Mercy Mutyambizi, aangesloten bij de plaatselijke congregatie Little Children of our Blessed Lady, was onderweg naar de typeles. Drie jongens klampten haar aan. „Ze waren tussen de acht en de dertien en ze vertelden me dat het leven op straat steeds moeilijker te dragen werd. Ze hadden meerdere kinderen zien sterven”, herinnert Mutyambizi zich. De zuster en de jongens werden vrienden en uit de toevallige ontmoeting ontstond uiteindelijk de Shungu Dzevana Trust, een organisatie die vandaag honderden weeskinderen opvangt.

Een tweede ontmoeting bracht het verhaal van de weeskinderen van Harare tot bij ons. Veerle Van Raemdonck, die Zimbabweaanse kunst invoert in België, kwam in de townships van de stad in contact met zuster Mercy. „De zuster is erg ondernemend. Ze vroeg al snel of we vanuit België niet konden helpen”, lacht Natalie D’haene, voorzitter van Zimbakids vzw. „Veerle vond een aantal mensen die financieel een weeskind wilden adopteren. Ik vroeg meer informatie en niet veel later richtten we met drie personen de vzw op.”

„De kerngroep van vrijwilligers werd sindsdien nooit groter dan drie of vier, maar dat houdt het overzichtelijk”, vervolgt ze. „Elke cent die binnenkomt, gaat naar Zimbabwe. We zijn ook meer doeners dan babbelaars. Af en toe zetten we even alles op al-

les en organiseren we een quiz, een kunstveiling of een spaghettiavond. Vergaderen en informatie uitwisselen doen we voorts vooral via e-mail. Op die manier valt het engagement perfect te combineren met mijn gezin.”

Zuster Mercy en haar Shungu Dzevana Trust zijn zowel actief in Harare als op het omliggende platteland. „Tachtig kinderen wonen in een weeshuis in Harara, driehonderd in landelijke pleeggezinnen, vooral in Mhondoro”, legt D’haene uit. „Daar is het hele dorp betrokken bij het project.” Onder meer met de steun van Zimbakids vzw werden door en voor de gemeenschap diverse werkingen opgestart en de voorbije jaren uitgebouwd, waardoor de pleeggezinnen zelf instaan voor het voedsel voor de kinderen en zelfs een deel van de opbrengst kunnen verkopen.

„Mhondoro heeft nu een schrijnwerkerij, een bakkerij, een varkenskwekerij en serres. In 2014 startte de champignonkwekerij. Met zuster Mercy beweegt het altijd”, zegt D’haene. „Ook bekostigden we een tijd geleden een afdak voor de binnenkoer van het weeshuis in Harare. Voorheen stond de koer bij regen altijd blank, maar nu kunnen de

kinderen droog spelen. Recentelijk kreeg zuster Mercy dan weer een bouwgrond van een bedrijf. Ze hoopt er kleine huizen op te bouwen, waar telkens een pleegmoeder met een groep van zes of acht kinderen zou wonen.”

„In 2014 startte de champignonkwekerij. Met zuster Mercy Mutyambizi beweegt het altijd”

Zimbakids vzw staat echter allereerst in voor vaste kosten, zoals het eten voor de kinderen in het weeshuis en het loon van de vrouwen die voor hen zorgen. Dat doet de vzw nog steeds via onder meer een systeem van financiële adoptie. „Het onderwijs in Zimbabwe is niet gratis. We betalen dus het schoolgeld voor de weeskinderen, in diverse scholen. De echt goede studenten zitten zelfs op internaat”, zegt Natalie D’haene.

De verplichte schooluniformen, inclusief schoenen, zijn ook een zware kost voor de Shungu Dzevana Trust. D’haene: „De kinderen dragen ze daardoor vaak een paar maten te groot, zodat ze zo lang mogelijk mee-

gaan. De tippen van de schoenen worden dan met papier gevuld. En het ene potlood dat de kinderen aan het begin van het schooljaar krijgen, moet het uithouden tot de allerlaatste dag. We weten echter ook dat er plekken zijn waar de kinderen er veel slechter aan toe zijn. Horrorverhalen horen we zelden. Belangrijk is echter vooral dat we met een kleine inspanning heel wat kunnen betekenen voor Shungu Dzevana Trust.”

Enkele jaren geleden was zuster Mercy ernstig ziek. „Toen organiseerden we een speciale actie, zodat ze in België kon worden verzorgd”, zegt D’haene. „Ze is een bijzondere vrouw, die de touwtjes strak in handen houdt. Dankzij haar wordt de achterstand van weeskinderen soms zelfs omgezet in een voorsprong. Lang niet alle kinderen in Zimbabwe gaan op school en hebben dagelijks te eten. Een van de kinderen van Shungu Dzevana behaalde al haar bachelordiploma aan de universiteit. Dat maakt ook ons ontzettend trots.”

Veerle Van Raemdonck reist minstens jaarlijks naar Zimbabwe en kan dus zelf vaststellen dat het Belgische geld terechtkomt. Voorzitter Natalie D’haene daarentegen was nog nooit in het land. „Ik zou er graag met mijn kinderen naartoe reizen, als ze wat ouder zijn”, zegt ze. „Ze zijn nu al trots en helpen als we iets organiseren. Ik wil echter niet als toerist met hen vertrekken. Ik wil dat ze ook iets kunnen bijdragen ter plaatse.”

Meer info op www.zimbakids.be, via e-mail bij veerle@zimbakids.be of telefonisch op 0476 24 43 22.

De weeskinderen wonen in en rond Harare. © Zimbakids vzw

Advertentie

Promo's vergelijken?

Hoeft niet.
Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen